

vendes ved Underofficereskolerne og ved Reservebataillonernes Efteraarsøvelser (§ 18), kunne da indtil 1ste April i det følgende Aar deels anvendes til Hjælp ved Underviisningen i Gymnastik og Skydeøvelser paa Landet, deels erholde længere Tids Orlov for at samle friske Kræfter til det næste Aars Gjærning. Det store Opving, som Interessen for Regens- og Baabenøvelser, navnlig Skydning, i de sidste Aar har taget her i Landet, vil formeentlig kunne blive til stor Gavn for Hæren; der er ved de fremfattede Forslag om en betydelig Afkortelse i den menige Infanterists Uddannelsesetid endog ligefrem gjort Regning paa, at denne Interesse fremdeles vil være i Tiltagende. Men netop derfor maa det ogsaa ansees for Hærens Pligt at opmuntre og lede de Bestræbelser, der paa saa mange Steder gjøre sig gjældende forat udbrede Færdigheder, der senere kunne komme Landets Forsvar til Nytte. Ministeriet sætter derfor stor Pris paa, at der foruden Forstærkningsbataillonernes faste Befalingsmænd, som forudsættes altid at have Bopæl rundt omkring i Landet, ved Lovudkastets Vedtagelse ogsaa kan aarlig fra August til April Maaned udsendes et større Antal af Hærens faste Befalingsmænd forat være behjælpelige ved Underviisning i Gymnastik, Skydeøvelser, m. m. paa de Steder, der ere fjernede fra Garnisonerne.

Det vil sees, at den i Lovudkastet paaregnede, ovenfor nærmere angivne Uddannelsesplan for Infanteriets Menige i Meget falder sammen med den af et Mindretal i Forsvarskommissionen i en særlig Betænkning udviklede, og navnlig at der i begge er lagt Hovedvægt paa den virkelig feltmæssige Uddannelse gennem en fremadskridende Udvikling. Man tør vel ikke benægte Muligheden af, at Infanteristens Uddannelse maasske vilde kunne forforktes med nogle Uger, hvis den kunde finde Sted udelukkende i Veir; men man har ikke kunnet overbevise sig om, at en saadan stadig Veiruddannelse vilde kunne lade sig udføre uden saa overordentlige Udgifter saavel eengang for alle som aarlig tilbagevendende, som ikke med Sandsynlighed kunne forventes bevilgede. Thi til en stadig 6 Maaneders

Veir, som skulde holdes i Brug fra Mai til October, vilde der fordres Anlægget af en udstrakt Militaircoloni med Localer ikke alene for Soldaternes Underbringelse, men tillige for Underviisningen i de Discipliner, som ikke kunne læres i Marken, for Depoter, for Sygehuse o. s. v., og disse Anlæg vilde ikke, trods deres store Bekostelighed, kunne antages at komme til nogen væsentlig Nytte i Krigstid, medens de nuværende Eiendomme, som, spredte i de forskellige Garnisoner, benyttes til Soldaternes Underbringelse og Uddannelse, i Tilfælde af Krig dog steds vilde behøves heelt eller delviis forat tjene som Localer til Depotafdelinger, Recrutfkoler, Lazarether og deslige. Da Uddannelsen i Veir desuden overhovedet er meget dyrere end i Garnisonerne, har man, hvor gjerne man kunde ønske den indført i større Udstrækning, troet at burde indskrænke Forlangendet om Veiruddannelse til i det Mindste foreløbig kun at omfatte den 45 Dages Exerceertid, som ved at være henlagt til den egentlige Sommertid vil være forholdsviis mindre bekostelig. Medens man altsaa har været enig med Forsvarskommissionens Mindretal om for Infanteriets Meniges Vedkommende at lægge Hovedvægten paa deres feltmæssige Uddannelse, har man — idet Uddannelsesstedet for de udledende Enkeltmandsøvelser er blevet henlagt til Garnisonerne eller deres umiddelbare Omegn, for de større Feltøvelser derimod til Veiren — ikke turdet nedsette Forbringerne om den første Uddannelsesetid for Recruterne til mindre end 7 Maaned i Garnisonen, saaledes at af disse de 2 kunne tilbringes saagodtsom udelukkende i Terrainet, og at Recrutuddannelsen senere finder sin egentlige Afslutning ved Veirtjenesten i det paafølgende Aars Exerceertid.

Med Hensyn til Tiden efter October, indtil de nye Recruter give Møde i det følgende Aar, maa man ligeledes med det ovennævnte Mindretal af Forsvarskommissionens Medlemmer være enig i, at der ikke med Bibeholdelse af de øvrige af Kommissionens Fleertal fremfattede Forslag kan gjøres nogen saa forstandig Anvendelse af den, at det ved Bataillonerne tilstedeværende Mandskab kan antages derved at gjøre noget væsentligt Fremskridt i